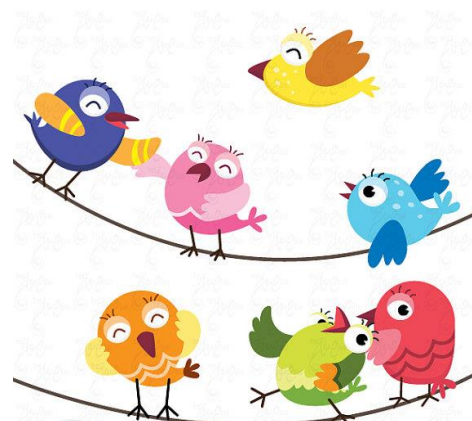

P.209.647
3-maandelijks
TIJDSCHRIFT
Jaargang 42
jan-feb-mrt 2016

De eerste JA van 2016

Een evenwicht vinden tussen verhalen over of door jongeren, verhalen van begeleiders en meer professionele uitleg over de werking in verstaanbare taal, is niet altijd zo evident.

Het begin van de lente is misschien een mooi moment om het ook eens te hebben over nieuwe begeleidingsvormen waarmee we nu al een tijdje bezig zijn. Benny illustreert dit meteen met een getuigenis waardoor het voor u niet alleen maar een theoretisch verslagje zal worden.

Welke methodes we ook gebruiken, welke grondige studies er ook aan vooraf mogen gaan, niets kan werkelijk effect hebben zonder een diep inleefvermogen in personen en situaties. En net dat is zo ontzettend moeilijk!

Inleefweken, er wordt meer en meer over gesproken. Een week, een maand leven in totaal andere omstandigheden is niet voldoende om het loodzware gewicht te voelen van jarenlange armoede, van onrechtvaardigheid, tegenslagen, kwetsbaarheid, zwakte.

Wie zich aanmeldt bij een instantie en goed gekleed is, zich goed weet uit te drukken, verstandig is, zal dikwijls op een andere manier benaderd worden dan iemand die het tegenovergestelde is. "Iedereen moet werken, er is genoeg werk, men moet alleen maar écht moeite doen." Hoe dikwijls horen we dit niet van mensen die het geluk hebben te kunnen en te mogen werken én dan ook nog de capaciteiten hebben het opgelegde werkritme aan te kunnen. Dat is niet voor iedereen weggelegd. Wat zou het fijn zijn indien op iedere tewerkstellingsplaats een percentage gereserveerd zou worden voor 'sociale tewerkstelling': voor mensen die minder goed meekunnen, of die gewoon tijd nodig hebben om zich vaardigheden eigen te maken, voor mensen die misschien minder rendement kunnen halen, maar wel het beste geven wat ze in zich hebben. Minder uitkeringen, aan de bedrijven een vergoeding voor capaciteitsverlies, het zou een nul-operatie kunnen zijn. Menselijk gezien echter zou dit alleen maar winst opleveren.

Wij hier in JPS doen er alles aan om onze jongeren zo goed mogelijk te begeleiden in hun school, bij tewerkstellingen (stage, leercontract, deeltijds werken). In APPèl bieden wij een zeer laagdrempelig ondersteunend programma aan voor jongeren die in het traditionele onderwijs overboord slaan. U las hierover al in de JA van juni 2015, maar u vindt hier ook meer over in ons jaarverslag van 2015, te vinden op onze website. We proberen echter vooral om hen terug te laten geloven in zichzelf! Voor ons zijn ze waardevolle mensen, dat moeten ze ook voor zichzelf zijn!

In 2016 willen wij er weer voor 150 % zijn voor de jonge mensen die op ons rekenen. Wij gaan ons naar best vermogen in hun situatie proberen te verplaatsen en ons aanbod daarop afstemmen, met veel respect voor zowel hun kwetsbaarheid als hun moed om ondanks alles een nieuwe start te maken of de draad terug op te nemen.

U kan ons hierbij financieel steunen door een 'paaseitje' te schenken:

bpost bank BE91 0000 1025 0876

vzw Jongerenwerking Pieter Simenon

Martinus Van Gurplaan 45 - 3920 Lommel

www.pietersimenon.be

en wij zullen dit eitje met een dankbaar hart 'oprapen'.

Vanaf 40 euro/jaar ontvangt u een fiscaal attest.

Rosa

Zelfkrantmaken

Impact
gedwongen
maatregel via

Positie Pieter
Simenon
binnen
hulpverlenings-
landschap.

Een jongere
getuigt.

Met perioden
'stormachtig'
Temp: 11° C

Zaterdag 2 Januari 2016 | Van Bovenaf Bekeken | Céline Royackers - 3de Bachelor SRW - BPiil

De opgelegde maatregel.

Dit artikel probeert te verduidelijken hoe hulpverlening van gedwongen aard, impact heeft op jongere in begeleiding. Interview met specialist ter zake.

door Céline Royackers

BRUSSEL - Hoe komt een jongere terecht bij Pieter Simenon? Via het decreet Integrale Jeugdhulp. Bij een ernstig probleem in de levenssituatie en waar hulp op vrijwillige basis niet mogelijk is, of een (mogelijk) delict,

kan een minderjarige in niet-rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp terecht komen. Deze noodzakelijke hulp kan opgelegd worden door de jeugdrechtsbank, als er de maatschappelijke noodzaak is om in te grijpen of de minderjarige tegen zichzelf te beschermen. Een jongere komt bij Pieter Simenon terecht, wanneer wij de opgelegde maatregel uitvoeren. De voorziening krijgt het mandaat om jongeren te begeleiden.

Welke invloed heeft het gedwongen karakter van de jeugdhulp, zoals ze bij Pieter Simenon wordt aangeboden, op de jongere? "Elke jongere reageert

anders op jeugdhulp, alles heeft te maken met de ervaringen die ze reeds hebben, hoe ze in het leven staan, welke doelen de jongeren voor ogen hebben en omgevingsinvloeden. Toch zijn er zeker verschillende zaken die terugkomen bij veel jongeren in Pieter Simenon. Het liefst van al zouden ze helemaal niet begeleid worden, ondanks sommigen wel beseffen dat ze hulp nodig hebben om hun leven weer op de rails te krijgen. In begeleidingen is er meestal sprake van weerstand, in meerdere of mindere mate. Jongeren verzetten zich tegen begeleiding, gaan in discussie of houden zich niet aan afspraken. Vaak

houden zich niet aan afspraken. Vaak merken we schaamte op bij de gasten. Het stuk bijzondere jeugdzorg wordt verzweven op school, sportclub. Soms zelfs voor gezinsleden. Jongeren hebben weinig keuze in het aanvaarden van de maatregel. Als gasten zich onbegeleidbaar opstellen, volgt mogelijks een verblijf in de gemeenschapsinstelling." Hoe kan men preventief gedwongen hulpverlening vermijden? "Het 'Balansmodel' van Bakker formuleert hierop een antwoord. Dit model maakt een balans op tussen draaglast en draagkracht van een gezin.

Gezinnen in hulpverlening worstelen met die balans. Alle steun voor dat tijdstip, kan je zien als preventie. Hulpverlening situeert zich op het microniveau, preventie op het meso-niveau. Preventie houdt zich bezig met voorafgaande ondersteuning in moeilijke opvoedingssituaties om escalerende moeilijkheden te kunnen voorkomen met focus op het collectieve. Preventie heeft een brede invulling, met offensieve en structureel-gerichte interventies omgaan met pubers."

Pieter Simenon op macroniveau

door Céline

BRUSSEL - Pieter Simenon is een organisatie die we binnen het hulpverleningslandschap een plaats kunnen geven op een continuüm. Als het continuüm van "normale ontwikkeling" tot "hulpverlening" loopt, kunnen we Pieter Simenon vinden op één van de uitersten van dat continuüm. Vandaar ook het "bijzondere" karakter van de organisatie en doelgroep. Men werkt met een uiterst kwetsbare doelgroep. Vaak heeft men te maken met jongeren die al een lange weg hebben afgelegd binnen hulpverlening. Het is bijzonder hoe deze jongeren getekend zijn door het negatieve, door de impact van het gedwongen karakter van de jeugdhulp.

Pieter Simenon straalt kansen uit naar deze jongeren, tracht hen weer sterker en weerbaarder te maken samen met hun context en zet in op het krachtgericht. Op die manier kan er gewerkt worden van "bijzondere jeugdhulp" naar een toekomst waarin jongeren zich meer identificeren met het midden van het continuüm, datgene wat als "normaal" gezien wordt.

Stage bij Jongerenwerking Pieter Simenon.

LOMMEL - Als stagiaire SRW kan ik zeggen dat een stage binnen de bijzondere jeugdzorg erg intens is. Voorheen had ik geen besef van de weerstand waarmee je te maken krijgt in gezinnen. Naast de problemen die mogelijks feiten veroorzaakt hebben, zijn er problemen die optreden wanneer een hulpverlener aan komt bellen. Het is moeilijk om een goede vertrouwensrelatie op te bouwen, maar ik heb doorheen mijn stage gemerkt dat het erg belangrijk is om hier veel aandacht en energie aan te besteden. Ik heb geleerd me steeds in de schoenen van mijn gasten te proberen verplaatsen. Zou ik nog

via de jeugdrechtsbank aan mij begeleiding opgelegd zou worden?

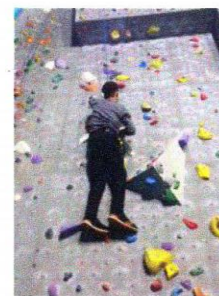
Daarnaast is het vertrouwen heel kwetsbaar. Jongeren weten maar al te goed dat wat ze bespreken met begeleiders in een verslag gezet wordt, in team besproken kan worden en uiteindelijk ook de consulent van de jeugdrechtsbank kan bereiken. Vooral dat laatste houdt sommige jongeren tegen om open te zijn naar begeleiding toe.

Ik beroep me op mijn zwijgrecht!

door Client

Hasselt - Voor mij heeft contextbegeleiding helemaal geen zin. Ik heb mijn feiten bewust gepleegd en in de toekomst zal ik ze bewust niet meer plegen. Waarom moet ik dan begeleiding krijgen? Meestal als mijn begeleider komt praten, vertel ik niet veel. De advocaat die me opvolgt voor mijn feiten in Nederland zegt dat ik in België best niet teveel vertel tegen deze mensen. Eigenlijk kan je niemand vertrouwen. Ik beroep me dus op mijn zwijgrecht.

Maar deze week was het anders. Mijn begeleider en ik zijn gaan muurklimmen, dat was voor een keer geen saai gesprek. Tijdens het klimmen heb ik met mijn begeleider gepraat over vertrouwen. Ik vertrouw bijna niemand, maar ze heeft getoond dat ik haar wel kan vertrouwen tijdens het klimmen. Ik vind het moeilijk om met begeleiding te praten aan tafel. Mijn begeleider bemoedigt zich dan ook met alles, maar eigenlijk weet ik ook wel dat het met goede bedoelingen is.

Je eigen krant maken?
Ga naar
www.zelfkrantmaken.be

Een initiatief van
d-media
webdevelopment and more
<http://d-media.nl>

Jo-lijn is er voor jongeren!

door medewerker Jo-lijn

Brussel - Jongeren, ouders, familie, vrienden, hulpverleners die met vragen of klachten zitten rond hulpverlening via jongerenwelzijn, kunnen beroep doen op de Jo-lijn. Wat doen jullie precies?

"Wij, van de Jo-lijn luisteren en onderzoeken klachten voor jou en helpen je met al je vragen."

Hoe kunnen onze jongeren jullie bereiken? "De lijn staat dagelijks open, dus voor al je bezorgdheden naar af op tel. 0800 900 33 of via e-mail op jo-lijn@jongerenwelzijn.be!"

De krant maar nu uitvergroot ...

Céline, was stagiaire binnen de contextbegeleiding. Ze maakte de krant die u op vorige bladzijde kon inkijken. Wie nog goede ogen heeft, kon ieder artikeltje al lezen. Voor de anderen, zoals ik bijvoorbeeld, die zich een leven zonder leesbrilletje niet meer kunnen voorstellen, drukken we dadelijk de teksten nog een keer af in normale lettergrootte. De inhoud is deze zoals die ervaren werd door Céline tijdens haar 4 maanden stage. Indien u meer informatie wil over onze werking, verwijzen wij graag naar ons nieuwe kwaliteitsverslag dat vanaf eind maart op onze website www.pietersimenon.be terug te vinden is. Céline: bedankt voor jouw leuke bijdrage.

De opgelegde maatregel.

Dit artikel probeert te verduidelijken hoe hulpverlening van gedwongen aard, impact heeft op jongeren in begeleiding.

Een interview met een specialist ter zake.

Door Céline Royakkers

BRUSSEL - Hoe komt een jongere terecht bij Pieter Simonon? "Via het decreet Integrale Jeugdhulp. Bij een ernstig probleem in de leefsituatie én waar hulp op vrijwillige basis niet mogelijk is, of bij een (mogelijk) delict, kan een minderjarige in niet-rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp terecht komen. Deze noodzakelijke hulp kan opgelegd worden door de jeugdrechtbank, als er de maatschappelijke noodzaak is om in te grijpen of de minderjarige tegen zichzelf te beschermen. Een jongere komt bij Pieter Simonon terecht, wanneer wij de opgelegde maatregel uitvoeren. De voorziening krijgt het mandaat om jongeren te begeleiden."

Welke invloed heeft het gedwongen karakter van de jeugdhulp, zoals ze bij Pieter Simonon wordt aangeboden op de jongere?

"Elke jongere reageert anders op jeugdhulp. Alles heeft te maken met de ervaringen die deze jongeren reeds hebben, hoe ze in het leven staan, welke doelen ze voor ogen hebben en met omgevingsinvloeden. Toch zijn er zeker verschillende zaken die terugkomen bij veel jongeren in Pieter Simonon. Het liefst van al zouden ze helemaal niet begeleid worden, ondanks dat sommigen wel beseffen dat ze hulp nodig

hebben om hun leven weer op de rails te krijgen. In begeleidingen is er meestal sprake van weerstand, in meerdere of mindere mate. Jongeren verzetten zich tegen begeleiding, gaan in discussie of houden zich niet aan afspraken. Vaak merken we schaamte op bij hen. Het stuk bijzondere jeugdzorg wordt verzwegen op school, sportclub, soms zelfs voor gezinsleden. Jongeren hebben weinig keuze in het aanvaarden van de maatregel. Als jongeren zich niet begeleidbaar opstellen, volgt mogelijk een verblijf in de gemeenschapsinstelling."

Hoe kan men preventief gedwongen hulpverlening vermijden?

"Het 'Balansmodel' van Bakker formuleert hierop een antwoord. Dit model maakt een balans op tussen draaglast en draagkracht van een gezin. Gezinnen in hulpverlening worstelen met die balans. Alle steun voor dat tijdstip, kan je zien als preventie. Hulpverlening situeert zich op het microniveau, preventie op het mesoniveau. Preventie houdt zich bezig met voorafgaande ondersteuning in moeilijke opvoedingssituaties om escalerende moeilijkheden te kunnen voorkomen met focus op het collectieve. Preventie heeft een brede invulling, met offensieve en structuurgerichte beïnvloeding van de omgeving, bv. infosessies 'omgaan met pubers'."

Pieter Simenon op macroniveau

door Céline

BRUSSEL - Pieter Simenon is een organisatie die we binnen het hulpverleningslandschap een plaats kunnen geven op een continuüm. Als het continuüm van "normale ontwikkeling" tot "hulpverlening" loopt, kunnen we Pieter Simenon vinden op één van de uitersten van dat continuüm, vandaar ook het "bijzondere" karakter van de organisatie en doelgroep. Men werkt met een uiterst kwetsbare doelgroep. Vaak heeft men te maken met jongeren die al een lange weg hebben afgelegd binnen de hulpverlening. Het is bijzonder hoe deze jongeren getekend zijn door het negatieve, door de impact van het gedwongen karakter van de jeugdhulp. Pieter Simenon straalt kansen uit naar deze jongeren, tracht hen weer sterker en weerbaarder te maken samen met hun context en zet in op het krachtgerichte. Op die manier kan er gewerkt worden van "bijzondere jeugdhulp" naar een toekomst waarin jongeren zich meer identificeren met het midden van het continuüm, datgene wat als "normaal" gezien wordt.

Ik beroep me op mijn zwijgrecht!

door Cliënt

HASSELT - "Voor mij heeft contextbegeleiding helemaal geen zin. Ik heb mijn feiten bewust gepleegd en in de toekomst zal ik ze bewust niet meer plegen. Waarom moet ik dan begeleiding krijgen? Meestal als mijn begeleidster komt praten, vertel ik niet veel. De advocaat die me opvolgt voor mijn feiten in Nederland zegt dat ik in België best niet teveel vertel tegen deze mensen. Eigenlijk kan je niemand vertrouwen. Ik beroep me dus op mijn zwijgrecht."

Maar deze week was het anders. "Mijn begeleidster en ik zijn gaan muurklimmen, dat was voor een keer geen saai gesprek. Tijdens het klimmen het ik met mijn begeleidster gepraat over vertrouwen. Ik vertrouw bijna niemand, maar ze heeft getoond dat ik haar wel kan vertrouwen tijdens het klimmen. Ik vind het moeilijk om met begeleiding te praten aan tafel. Mijn begeleidster bemoeit zich dan ook met alles, maar eigenlijk weet ik ook wel dat het met goede bedoelingen is."

Stage bij Jongerenwerking Pieter Simenon

Als stagiaire SRW (*sociale readaptatie wetenschappen*) kan ik zeggen dat een stage binnen de bijzondere jeugdzorg erg intens is. Voorheen had ik geen besef van de weerstand waarmee je te maken krijgt in gezinnen. Naast de problemen die mogelijks feiten veroorzaakt hebben, zijn er problemen die optreden wanneer een hulpverlener aan komt bellen. Het is moeilijk om een goede vertrouwensrelatie op te bouwen, maar ik heb doorheen mijn stage gemerkt dat het erg belangrijk is om hier veel aandacht en energie aan te besteden.

Ik heb geleerd te proberen om me steeds in de schoenen van mijn gasten te verplaatsen. Zou ik nog meewerken als er via de jeugdrechtsbank aan mij begeleiding opgelegd zou worden? Daarnaast is het vertrouwen heel kwetsbaar. Jongeren weten maar al te goed dat wat ze bespreken met begeleiders in een verslag gezet wordt, in een team besproken kan worden en uiteindelijk ook de consulent van de jeugdrechtsbank kan bereiken. Vooral dat laatste houdt sommige jongeren tegen om open te zijn naar begeleiding toe.

OP STARTDAG MET MIKE

Bjorn begint zijn verhaal, gevolgd door Riet. Maar ook Mike kroop even achter de computer.

Stel je even voor. Het vriest -4°C en het plan ligt op tafel om een 15-tal kilometer te gaan fietsen met als tussenstop een McDonalds. Bedoeling van de activiteit is om de jongere beter te leren kennen en dat hij jou ook wat leert kennen als mens. Ik weet niet hoe u zou reageren, maar ondanks dat ik niet zo'n sportieveling ben, was ik van plan mij niet te laten kennen. Ik zou er voor gaan!

Bij het vertrek kreeg ik te horen dat ik, net als Mike, op een mountainbike moest fietsen. Dit stak mij al wat tegen, maar ook dit zou me wel lukken. De andere begeleidster, Riet uit de leergroep, had een stadsfiets. En zo vertrokken we met z'n drieën op pad.

Het was me al vrij snel duidelijk dat ik ging afzien. Nog geen kilometer verder voelde ik het al wat in mijn benen. Weer een kilometer verder was ik bijna uitgeput en dat begon je te merken aan de achterstand die ik aan het oplopen was. Ondanks dat ik mij niet wilde laten kennen, moest ik toch open kaart spelen en toegeven dat mijn conditie slechter was dan ik had gedacht. Ik probeerde het eerst nog op de fiets te steken (een mountainbike dient ook niet om op de weg te fietsen), maar nadat ik gewisseld had met Mike, die in mijn ogen een betere mountainbike had, moest ik toegeven dat het niet aan de fiets lag, maar wel degelijk aan mezelf (confronterend!). Ik kon het Riet en Mike dan ook niet kwalijk nemen dat ze hiermee lachten. Ik zou waarschijnlijk hetzelfde hebben gedaan.

Uiteindelijk bleek de rest van de trip een helse ervaring te zijn, voor mij dan toch. Mike en Riet mochten dan ook vaak mijn gepuf, gezaag en geklaag aanhoren. Gelukkig voor hen reden ze vaak wat verderop.

Ik was zeker niet blind voor de zorgende kant van Mike, die af en toe (eigenlijk best vaak) eens achterom keek om te checken of ik nog wel volgde. Ik had er op dat moment de fut niet voor, maar achteraf heb ik hem hiervoor bedankt. In de stoere jongens schuilt toch dikwijls een klein hartje, ook al zullen ze dat niet gauw toegeven.

Aan het einde van de dag hebben we een spel gespeeld rond gevoelens. Daar praten we als mensen doorgaans niet graag over, maar ook hier was het leuk om te zien dat David zich voldoende op zijn gemak voelde om zijn inbreng te doen. Het was een fijne namiddag en als begeleider kan ik enkel hopen dat de banden gesmeed zijn onderling en dat we hier binnen de begeleiding op verder kunnen bouwen.

Bjorn

En nu Riet aan het woord

Om Mike beter te leren kennen en hem kennis te laten maken met de mens achter de begeleider, trokken Bjorn en ik met hem op startdag.

Ik polste op voorhand even bij Mike wat hij graag zou doen. The main thing voor hem is Mc Donalds. Hij gaat hier ontzettend graag naartoe. Voor mij allemaal ok, maar niet gewoon naar daar met de auto om dan terug te komen. Een beetje actie mag dan ook wel. Ik stelde daarom voor om een fietstochtje te maken naar daar en terug. Dat vond hij een goed plan. We prikten meteen een datum. Bjorn werd ook uitgenodigd om mee te gaan en ook hij was enthousiast.

's Morgens bleek het weer toch een beetje tegen te vallen. Het was koud, heel koud zelfs. Een van de eerste dagen deze winter dat het echt vroom. Vol goede moed was ik 's morgens al met de fiets naar het werk gereden, ik was dus voorzien op de kou.

Toen Mike terug was van school, hebben we dan ook alle fietsen genomen, ons goed ingeduffeld en zijn we vertrokken. We maakten eerst een klein ommetje langs het dagcentrum om nog een methodiek op te halen die we, wanneer we terug in JPS gingen aankomen, nog even wilden doen. De fietstocht ging gestaag vooruit, ik was de kou al wat gewoon én reed ook op mijn eigen fiets, dus ik kon er goed tegen. Mike, die vond het allemaal wel ok. Bjorn had het wat moeilijker. Of het aan de fiets of aan het manneke lag, zullen we maar in het midden laten. Mike was wel zo vriendelijk om van fiets te wisselen met Bjorn om te kijken of het dan vlotter zou gaan. We zetten onze “aangename” fietstocht verder.

Aangekomen bij het dagcentrum om de methodiek op te pikken, maakten we gebruik van hun locatie om een paar minuutjes op te warmen. Met een klein hongertje en een doel voor ogen, zijn we verder gefietst. Met een uitgeputte Bjorn kwamen we aan bij de Mc Donalds. We deden onze bestelling en zochten een tafeltje. We aten samen gezellig ons menuutje op en raakten wat opgewarmd.

We hadden een aangename babbel waarbij Mike volop aan het woord was. Daarna namen we de kortste weg terug naar JPS. Ondertussen had ik het koud, erg koud zelfs. Maar we hebben met zijn drieën doorgezet. Ik had echt het gevoel dat we met ons kleine groepje een teambuilding aan het doen waren. Fijn om zo elkaar te leren kennen. Daarna hebben we in JPS de methodiek, die we in het dagcentrum hadden opgepikt, nog uitgetest. We kozen voor “het gevoelensspel”. Het was aangenaam om dit met ons drieën te doen. Ieder kon zijn ding zeggen en open praten. Mike voelde zich veilig genoeg om tegen Bjorn en mezelf een aantal zaken te vertellen rond gevoelens.

De grapjes en leuke verhalen tussendoor maakten het tot een heel fijne activiteit. Ik heb het gevoel dat we elkaar beter hebben leren kennen en helemaal klaar zijn voor een goede begeleiding.

Bedankt Mike en Bjorn voor de fijne dag!

En dan nu Mike

Mijn startdag was een fietstochtje in het koude weer, daarna bij de Mc Donalds eten en dan terug naar de instelling fietsen.

Het was een leuke ervaring om mijn begeleiders op een andere manier te leren kennen.

Het was echt een fijne avond, we hebben veel plezier gemaakt en veel zitten lachen met elkaar.

Ik heb ervaren dat Bjorn niet echt een goede conditie heeft. Dat was echt wel lachen, maar toch omwille dat was het geweldig.

Het zijn toffe begeleiders.

Nadien hebben we nog een spel gespeeld. Dit zodat we elkaar toch wel echt beter leerden kennen buiten de instelling.

Het was echt leerrijk, nu kan ik ook al eens praten met hen over zaken die totaal niet gaan over mijn traject hier binnen de instelling.

Graag zou ik deze ervaring nog eens willen meemaken.

Nieuwe Perspectieven bij Terugkeer (NPT)

Pieter Simenon heeft een lange traditie wat betreft samenwerken met de gemeenschapsinstellingen om jongeren aansluitend op een vrijheidsbeperking opnieuw in de samenleving te plaatsen.

Wij kiezen expliciet voor deze jongeren en hun vaak complexe situatie, in nauwe samenwerking met de gemeenschapsinstellingen, psychiatrie en andere belendende sectoren. Het partnerschap betreffende de uitstroom van jongeren uit de gemeenschapsinstelling is voor CANO's* zeer ernstig en kent een lange traditie in een permanente zoektocht naar verbetering en optimalisatie, met een hart voor de gemeenschappelijke doelgroep van zeer kwetsbare jongens en meisjes.

Op 20 mei 2015 verspreidde Vlaams Minister Jo Vandeuren en Jongerenwelzijn een uitbreidingsoproep naar de sectoren. Deze oproep, die zich expliciet richt op het **'versterken van het mobiel aanbod gericht op uitstroom uit de gemeenschapsinstellingen'**, ligt voor het CANO-netwerk en concreet voor Pieter Simenon in de kern van haar reden van bestaan. Wij kozen er expliciet voor om een uitbreidingsvraag te stellen in het kader van deze oproep en deze te koppelen aan een experimentele werking rond Nieuwe Perspectieven bij Terugkeer.

Sinds 2014 is er een experimentele samenwerking met de Gemeenschapsinstelling De Kempen, afdeling De Hutten van Mol: **Nieuwe Perspectieven bij Terugkeer**. Dit is een begeleidingsprogramma voor de 'zwaardere' categorie jongeren die na een verblijf binnen De Hutten terugkeren naar hun context of op eigen benen gaan staan. De focus binnen deze vorm van begeleiding ligt voortdurend op de criminogene factoren die een rol hebben gespeeld in het verleden en die mogelijks een hoog risico op recidive inhouden bij de nieuwe terugkeer naar de context. NPT als methodiek kan een onderdeel vormen van CANO om de overgang tussen de geslotenheid van een gemeenschapsinstelling en de openheid van een CANO-begeleiding te versoepelen en een zachte overgang te creëren. In de NPT-begeleiding proberen we jongeren intensief, direct en doortastend te begeleiden. Wanneer zulke jongere terugkeert naar zijn context, is het noodzakelijk om deze terugkeer objectief en exhaustief voor te bereiden. Deze terugkeer brengt met zich mee dat er een toename is van onrust bij de jongere zelf, binnen de context en bij uitbreiding in de hele wijk waarin de jongere terecht komt. Het is via deze doorgedreven vorm van zorg dat we de kans op recidive trachten in te perken. Zonder deze zorg zou het risico op recidive groter zijn dan voor de plaatsing.

In onze aanvraag wilden we een voldoende aanbod creëren voor Limburg opdat elke Limburgse jongen die in de geslotenheid van een gemeenschapsinstelling terecht komt ook een goed onderbouwde (vervolg)begeleiding krijgt. Eind oktober kregen we bericht over ons formeel uitbreidingsdossier 'versterking mobiel aanbod uitstroom gemeenschapsinstellingen'. Het resultaat hiervan omvat een uitbreiding van 4 modules kortdurende intensieve contextbegeleiding.

Uiteraard kijken we ernaar uit NPT in onze reguliere werking als kwaliteitsvol protocol verder uit te bouwen.

* *Cano: Centrum voor Actieve Netwerkontwikkeling en Omgevingsondersteuning. Jongerenwerking Pieter Simenon is een Cano-voorziening.*

* *De Hutten: gesloten afdeling van de gemeenschapsinstelling de Kempen in Mol.*

En dan nu een voorbeeldje uit de praktijk door Benny

Het moet ergens in 2013 geweest zijn. Samen met enkele collega's van het contextteam van JPS, een aantal collega's uit andere voorzieningen, enkele collega's uit de behandelunit van gemeenschapsinstelling 'De Hutten' volgden we een intensieve opleiding (7 dagen) Nieuwe Perspectieven bij Terugkeer (NPT). De vorming werd georganiseerd door 'Raïdho', een Antwerpse organisatie van Jeugdzorg Emmaüs, met ervaring in deze methodiek.

Het opzet vanuit Jongerenwerking Pieter Simenon was om op experimentele basis met deze methodiek een aantal jongeren uit de gemeenschapsinstelling te begeleiden.

Jongeren uit de gemeenschapsinstelling begeleiden. Dat deden we al, niet? Jawel, maar niet deze jongeren... De methodiek NPT wordt namelijk vooral toegepast bij een specifieke, kleine groep jongeren vanuit gemeenschapsinstelling 'De Hutten'. Jongeren uit de 'behandelunit', jongeren die een heel aantal stevige delicten op hun kerfstok hebben staan. Het soort delicten dat (anoniem) de kranten haalt en soms een onveiligheidsgevoel meebrengt waar je niet blij van wordt. Jongeren die de laatste tijd meer opgesloten hebben gezeten dan dat ze buiten vertoefden. Jongeren die de 'begeleidings-trukendoos' beter kennen dan sommige begeleiders. Jongeren die in geen enkele instelling nog welkom zijn en die mogelijks uit handen gegeven gaan worden door de jeugdrechter omwille van de zwaarte en/of de hoeveelheid van hun delict(en).

Maar wel jongeren dus. Gasten die nog net niet 'volwassen' zijn qua leeftijd. Die misschien toch een allerlaatste kans verdienen of verdienen opgelegd te krijgen (die lijn is dun), die misschien nog voor (een verderzetting van) een criminele carrière behoed kunnen worden door middel van een zeer intensieve begeleiding met een focus op delictbespreking, delictontleding en hervatpreventie.

En dit ook door middel van een zeer intensieve samenwerking tussen twee voorzieningen: de behandelunit van de Hutten, waar binnen een zeer gesloten, vrijheidsbeperkend(berovend) gefaseerd systeem rond bovenstaande thema's met bovenstaande gasten gewerkt wordt, en een tweede voorziening, in ons geval Jongerenwerking Pieter Simenon, waar ik dus begeleider ben. Bedoeling is dat ik als begeleider met een toegewezen gast aan de slag ga binnen 'de Hutten' terwijl hij er toch nog ongeveer een drietal maanden zal verblijven. Wekelijks is er een contact met de jongere. Ook bijna wekelijks is er overleg met de begeleiding van de behandelunit (opvoeders, psychologe en/of maatschappelijk assistent). De behandelunit staat in voor de dagdagelijkse begeleiding, wij begeleiden van binnen uit de stappen van de jongere richting buitenwereld. Alles in nauw overleg en in openheid met elkaar.

Wanneer de jongere na veel evaluatie klaar bevonden wordt om terug richting buitenwereld te trekken, komen wij (nog) veel meer in de picture. Vanuit Pieter Simenon hebben wij (contextbegeleider samen met tijdsbestedingsbegeleider) wekelijks twee tot drie contacten met de jongere (en context). Dit om een korte opvolging te kunnen waarmaken op vlak van school, werk, vrije tijd, familie, vrienden... met als belangrijkste invalshoek 'geen feiten meer plegen'. In deze fase is er nog steeds veel overleg met de mensen van de behandelunit. Iedere maand is er een fysiek overleg tussen alle actoren, aangevuld met de consulent. Wanneer de jongere terug richting misstappen dreigt te gaan, bestaat de mogelijkheid dat hij voor een tweetal weken terug binnen moet gaan in de Behandelunit.

Na drie maanden gaan we de laatste fase van de begeleiding in. De Behandelunit verdwijnt uit de picture (maar staat desgewenst nog open voor overleg). Vanuit Pieter Simenon gaan we wekelijks één keer op bezoek bij de jongere (en zijn context). We begeleiden hem nog drie maanden om daarna de begeleiding af te ronden.

Ikzelf ben nu een tweetal jaren, een vijftal jongeren en een pak ervaringen en indrukken verder. Ik zie de krachten van deze methodiek. Ik ben echter vooral onder de indruk van de kracht die kan uitgaan van de samenwerking met de gemeenschapsinstelling en de bundeling van expertises in het belang van deze jongeren.

Bewonersvergadering

Deze week was het opnieuw "Bewonersvergadering" (BV). Dit is een instrument voor de jongens om wat meer inspraak te krijgen in hun "leefwereld", want hoe je het ook draait of keert: de instelling IS op dit moment ook wel hun wereld...

Uitleg BV

De BV gaat elke eerste dinsdag van de maand door. Een week voordien wordt er een papier op de deur van het permanentielokaal gehangen, waarop iedereen zijn agendapunten kan noteren (jongeren/begeleiders).

Die agenda bestaat uit vaste punten: de wekelijkse activiteiten, de uitleg van de BV (voor de nieuwe jongens), een ventilatieronde (uitleg volgt), de varia en de evaluatie. Veranderlijke agendapunten worden ofwel in de vergadering zelf aangebracht, ofwel omdat iemand ze reeds op het papier heeft ingevuld...

Uitleg ventilatieronde

Een ventilatieronde is eigenlijk zeer belangrijk, omdat iedereen die rond de tafel zit zijn ei kwijt kan: hij kan zeggen waar hij mee zit, wat hem stoort, wat hij fijn vond de laatste maand of waar hij absoluut niet mee om kan...

Niemand mag hier op ingaan, het is en blijft een verhaal van degene die aan het woord is. Dit is erg belangrijk want zo leren de jongens hun gevoelens te uiten zonder dat daar iets mee hoeft te gebeuren, zonder dat ze de angst moeten hebben dat er afkeurend zal gereageerd worden. Op die manier wordt ook de lucht geklaard: spanningen zijn minder of weg. Er kan weer geademd worden.

Alles wat de jongens zeggen tijdens zo'n ventilatie wordt NIET genoteerd in het verslag. Het is een puur persoonlijk gegeven. Ze weten dat niemand leest over wat zij te vertellen hebben wat maakt dat de jongens dit ook aanpakken.

Bewonersvergadering van 12 januari 2016

Er waren 7 jongens aanwezig, 2 waren verontschuldigd. Joeri van STUT en ikzelf waren ook aanwezig. Er waren een paar nieuwkomers, dus heeft Joeri het waarom, hoe en wat van de BV uitgelegd. Soms vragen we aan één van de aanwezigen om het verslag te maken. Dit keer was ik de Chinese vrijwilliger ...

(Stut-team: groene begeleiding o.a. kanaliseren en signaliseren van klachten, begeleiden van de vrijetijdsbesteding, geven van sociale vaardigheidstraining, organisatie en begeleiding time-out, ondersteuning van de leergroep)

Menu

Na het ventilatierondje en het overlopen van het vorige verslag, kwam het menu op de agenda. Jongens mogen vragen om mee te beslissen wat er 's avonds gegeten wordt. Ook rond broodbeleg worden de jongens altijd bevraagd. Deze keer werd er gevraagd naar chorizo, parmaham, préparé, oude kaas en Nutella choco. Nu, rond merkproducten hebben wij als instelling een principe: normaal kopen wij geen merkproducten omdat dat veel te duur is. Veel jongens gaan in Begeleid Zelfstandig Wonen, dan kunnen zij die merkproducten ook niet betalen. Dus... Maar er zijn een aantal jongens die niet alleen gaan wonen, zij gaan terug naar huis. En thuis eten sommigen choco van Nutella. "Ok", hebben wij geantwoord, "dan gaan we dit meenemen naar ons team en de volgende keer zullen we de resultaten meedelen."

Rond het avondmenu waren er voorstellen zoals: macaroni met ham en kaas en lasagne.

Er was al een afspraak dat alle jongens voortaan kunnen mee-eten in de groep als er een BV is, en dit werd nog eens herhaald. Wie toch zelf wil koken mag dat.

(Jongens die in fase 2, 3 en in Project X zitten koken zelfstandig, en voor die jongens is dit wel belangrijk uiteraard.)

Activiteiten/vakantie

Voor de nieuwkomers werd de hele uitleg nog eens gegeven rond de procedure van de activiteiten en de vakantie:

- 1 keer per maand mag er een duurdere activiteit doorgaan. Meestal kiezen de jongens voor karting of paintball.
- Daarnaast wordt er 2 keer een goedkope activiteit gepland: film, zwemmen, of ...
- 1 keer wordt er een gratis activiteit gedaan: meestal een film in de instelling met wat chips en frisdrank, soms ook iets anders (voetbalmatch tegen begeleiding of andere instelling, ...).

De activiteiten die voor de volgende maand gekozen werden zijn:

19/01: fitness 21/01: karten 26/01 zwemmen 02/02: film/chips

Joeri geeft uitleg over de SNS-pas. Hiermee kan er zeer goedkoop aan sport gedaan worden: fitness, voetbal, ... Alle jongens kunnen hier gebruik van maken. Er zijn nu al 2 jongens van de residentie die dit ook doen.

In de krokusvakantie zullen er elke dag overdag activiteiten ondernomen worden met de aanwezige jongens. Zij die werken gaan uiteraard naar hun werk. De activiteiten worden elke donderdag samen met de jongens besproken.

Respect/Ontspanningsruimte (OR).

Dit was een agendapuntje van het begeleidersteam.

De laatste tijd merkten we als team dat er te weinig respect was voor de materialen en ruimtes van de instelling. Dus werd gevraagd aan de gasten om vanaf nu meer zorg te tonen voor de ontspanningsruimte (geen afval laten liggen), voor de materialen (nieuwe airhockey en TV (afzetten), ...).

Er wordt nog eens benadrukt dat er niet gerookt mag worden in de OR. Vanuit de gasten kwam dan het gegeven dat degenen die er niet roken ook gestraft worden met de rokers, want ook zij mogen niet in de ruimte blijven nadat een overtreding is vastgesteld. Dat is oneerlijk. Wij hebben gezegd dat we het zullen meenemen naar ons team en terugkoppelen naar volgende maand.

We hebben ook gevraagd of de jongens 1 keer per maand de OR willen poetsen. Vorig jaar was dat ook zo. Zij wilden dit direct doen, op donderdag dan wel.

De jongens van fase 2 en 3 (koken zelfstandig) vragen of er een microgolfoven in hun unit kan geplaatst worden. Nu moeten ze naar de leergroep.

Het is blijkbaar moeilijk om tegelijkertijd TV te zien én naar muziek te luisteren op de computer in de OR. Als het één wat te hard wordt gezet, wordt het andere nóg harder gezet. Enz.

Om dit probleem op te lossen, hebben wij 2 koptelefoons aangekocht. Die kunnen uitgeleend worden aan alle jongens. Vraag van de jongens van fase 2 en 3: "Mogen ze ook uitgeleend worden voor gebruik op de eigen kamer?"

Druggebruik

Joeri legt het begrip "zucht" uit. Dit is alles wat ook maar een beetje te maken heeft/verwijst naar druggebruik.

Iedereen weet hoe moeilijk het is om te stoppen met druggebruik. Een aantal gasten geven dan aan dat ze al een tijdje gestopt zijn. Wij benoemen dat als erg moedig en positief.

Wij als instelling hebben een voorbeeldfunctie. Dat wil zeggen dat alles wat verwijst naar drugs geweerd moet worden zoals lange blaadjes, posters van een weedblad, T-shirt met een weedblad, gekleurde lichten in de kamer (verwijst naar 'chillen') ...

Iedereen weet waarover het gaat.

Er komt wel wat protest, maar uiteindelijk begrijpen de jongens wel wat we willen zeggen.

Eigen traject

We geven nog maar eens mee dat alle jongens hier hun eigen traject hebben en vragen daarbij dat daar ook respect voor getoond wordt, ook voor de kamers van andere jongens. Iedereen gaat hiermee akkoord.

Daarnaast verwijst Joeri naar de bundel met de "Rechten van de jongens", waarin je alle soorten informatie vindt over:

- het vakantiebudget;
- een beperkt maandelijks budget om een extra activiteit te doen (vb. naar het autosalon gaan);
- het budget van 25 euro/jaar (attentiegeld), bedoeld voor speciale gelegenheden (verjaardag, behalen diploma, start begeleid zelfstandig wonen, ...). Dit budget wordt beheerd door de begeleider.
- budget voor een startdag: 33 euro. Deze dag wordt georganiseerd door de begeleider(s) samen met de jongere.
- ...

Deze bundel kan iedereen altijd inkijken bij Joeri in het stutlokaal.

TV

De kamers van fase 2, 3 en Project X krijgen deze of volgende week nieuwe Tv's.

Er kunnen geen video's mee gespeeld worden, maar films kunnen wél gezien worden via PlayStation of laptop.

Joeri vertelt nog maar eens dat deze Tv's er gekomen zijn dankzij de BV ! Jey !!

Varia

De jongens vragen of de nachtcontrole om 2 u kan langskomen en niet om 24 u en dan om 1u nog eens, want dan zijn ze nog niet in hun diepe slaap en worden ze telkens wakker. Ook vragen ze om dan geen felle lampen meer te gebruiken en de deuren niet hard te laten dichtvallen.

Evaluatie:

Iedereen vond het een goede BV.

In het **begeleidersteam** dat volgt op een BV wordt deze uitvoerig besproken. Alle punten waarover de jongens vragen hebben, worden ernstig genomen. Het is altijd een wikken en wegen wat we moeten/willen doen met de vragen van de jongens. We proberen hun vragen zoveel mogelijk te respecteren, maar moeten er tegelijkertijd ook voor zorgen dat we de huisregels/ afspraken handhaven.

Op 18/1 was er zo'n team. Alle items waarover de jongens vragen hadden, zijn besproken.

Eerst en vooral rond de merkproducten: in dit geval de Nutella choco. Wij kunnen als instelling begrijpen dat sommige jongens thuis wél merkproducten kunnen gebruiken, maar onze visie is dat we proberen om voeding zo goedkoop mogelijk te budgetteren. Dit gaan we niet veranderen. De choco van andere (lees: goedkopere) merken smaakt even goed en dit voor een veel lagere prijs. Dus hier kan het team niet mee akkoord gaan.

Rond het straffen van de onschuldigen blijft het zo dat er vanuit de begeleidersgroep ook eerlijkheid verwacht wordt: als er iets gebeurt in de ontspanningsruimte wat eigenlijk niet kan, verwachten wij dat degene die dit doet, daar ook eerlijk voor uitkomt. Dan wordt uiteraard ook alleen diegene gestraft die het verdient. Als dat niet gebeurt, wordt de ganse groep aansprakelijk gesteld. Dit gaan we ook niet veranderen en dit zal tijdens de volgende bewonersvergadering ook heel duidelijk worden uitgelegd.

De vraag van de jongens om de aangekochte koptelefoons ook te kunnen lenen voor gebruik op de eigen kamer, wordt positief beantwoord.

En last but not least heeft Joeri de vraag van de nachtcontroles en het storende daarvan uitvoerig uitgelegd aan de begeleiders. Ze zullen erop letten om niet te veel lawaai te maken, niet té dikwijls te komen controleren (tenzij aangewezen), en met de zaklamp niet in het gezicht van de jongens te schijnen.

Al deze antwoorden komen terug op de volgende bewonersvergadering tijdens het overlopen van het verslag.

Besluit

Wij willen als instelling absoluut veel rekening houden met de rechten van de jongens. De bewonersvergadering is een sterk instrument om hiermee om te gaan. Niet alleen als instrument an sich, maar zeker (en misschien nog belangrijker) om de jongens te leren hoe zij moeten opkomen voor hun rechten op een positieve en constructieve manier. En we hopen dat ze dit kunnen meenemen naar hun eigen netwerken (thuis, school, werk, vriendenkring, ...).

Martina

De Vriendenkring Pieter Simenon

Velen onder u, beste lezers, hebben al eerder gehoord van het bestaan van de Vriendenkring, via de JA of eerdere activiteiten. Voor de jongere, nieuwere lezers en als herinnering voor de “anciens” onder u, willen wij graag nog eens deze verzameling sympathisanten en vrijwilligers voorstellen.

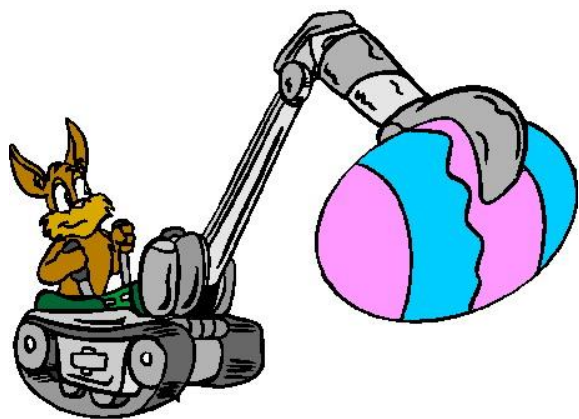
De Vriendenkring Pieter Simenon, is een ondersteunende groep van mensen, sympathisanten, ex-werknemers en werknemers, die de Jongerenwerking Pieter Simenon in al zijn geledingen wil bijstaan en vertrekt daarbij vanuit twee doelen, of targets zoals dat tegenwoordig heet.

Zij willen de kosten die in de werking gemaakt moeten worden, en die niet gesubsidieerd zijn, helpen opvangen via het zelf organiseren van activiteiten of het aansluiten bij andere organisaties. De verworven inkomsten worden ter beschikking gesteld van de werkingen, waar ze rechtstreeks ten goede komen aan de jongeren.

Daarnaast wil de Vriendenkring door zijn aanwezigheid en samenwerking met andere organisaties, een positief imago meegeven naar de samenleving en werken aan de herkenbaarheid van de vzw binnen die samenleving.

Wij willen ook beklemtonen, dat het hier gaat om een echte vriendengroep, een hechte kring, die plezier put uit de samenwerking onderling en met anderen.

Helaas worden de leden die zich al langer, soms vanaf het begin, inzetten in en voor de Vriendenkring en zijn doelen, al een dagje ouder, en is er hier en daar een afhaker, waardoor het groepje steeds kleiner wordt en minder slagkrachtig.

Vandaar hier ook een oproep naar jullie lezers en jullie leefkring, om iedereen die vanuit een positieve instelling, vrijwillig, onbezoldigd een materieel steentje wil bijdragen, warm te maken om bij ons aan te sluiten en dit los van financiële ondersteuning (die natuurlijk ook welkom is).

Hoeveel engagement wordt er van de kandidaten verwacht?

Iedereen die zich een viertal keren per jaar kan vrijmaken om de handen uit de mouwen te steken tijdens een werkactiviteit, en bovendien creatief wil

meedenken rond de werking van de Vriendenkring in een vier à vijf vergaderingen per jaar, is welkom en zal opgenomen worden in de warme sfeer van deze groep. Specifieke vaardigheden zijn er niet vereist, wel werkkracht en een hart voor de organisatie die wij ondersteunen.

Om welke activiteiten kan het zoal gaan?

Daartoe willen wij graag een overzicht maken van de evenementen die wij hebben ingericht of waaraan wij deelgenomen hebben vanaf de start van de Vriendenkring in mei tot heden.

- eerste initiatief: kunstveilingweekend 1985
- 25 jaar JPS: ontmoetingsinitiatief van personeel, beheerraadsleden en Vriendenkring 11/1985
- de eerste steenlegging van de nieuwbouw 03/1987
- de Fatima-actie: fietstocht naar Portugal 07/1987
- de officiële ingebruikname van de nieuwe gebouwen in Werkplaatsen 05/1988
- Samenwerkingsinitiatief STAP (Sopeh, Tamar, Akindo, Pieter Simenon) in het kader

van Lommel 1000: kunstveiling en werkgroep beeldvorming doelgroepen in 1990

- vlottentocht 1990
- "Rockwood", tap op rockfestival in Kattenbos 1991
- Café-chantant met de Trudo-zangers, benefietconcert in de Hanekap 1992
- Marokkaanse eetdag 1994
- Surinaamse eetdag 1995
- Zairese eetdag 1996
- Indonesische eetdag 1997
- Italiaanse eetdag 1998
- Cubaanse eetdag 1999
- Tafelen voor Pieter Simenon 2000
- X-AMEN-party in Mol-Millegem 1996
- Voetbaltornooi 1996, 1997, 1998
- Fiets- en Wandelhappening in Lommel 1998, 2000
- Bloembollenactie 2000
- Viering dagcentrum 2001
- Solidariteitsbeurs Lommel 2002
- 4 x 4 Trophy Jeeprun 2002, 2003, 2004
- Kerstmarkt 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009
- Teutenroute 2004, 2005, 2006, 2009
- Dag van het Zand 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012
- Cirkel van Lommel Fietshappening 2007
- Lommel Leeft: tap marktconcert en wielercriterium 2009, 2011
- Jaarlijkse, legendarische vriendenkring-uitstappen
- Eigen vieringen: 10 en 20 jaar Vriendenkring in 1995 en 2005
- Country-avond Oktober 2015 in het Klosterhof Lommel

Activiteiten gepland voor 2016: voorlopig

- Eetdag JPS in de Moffel 20 maart 2016 (hierover meer elders in deze JA)
- Country-avond in zaal Den Horst 26 november 2016
- Ploegentijddrit, inrichting serviceclub 51, meehelpen aan de organisatie
-

U ziet beste JA-lezer, variatie genoeg! U vindt er best wel iets interessants en leuks tussen voor u.

Dus wij hopen op wat actievelingen, die willen aansluiten bij onze gezellige Vriendenkringgroep!

U kunt daarvoor terecht in alle werkingen van de organisatie. Het centrale telefoonnummer van onze werking is: 011 54 46 08.

E-mail: pietersimenon@telenet.be. Wij sturen uw gegevens dan door naar de verantwoordelijke van de vriendenkring Yvo Michiels, die al vanaf 8 september 2005 aan de kar trekt.

Wij danken u alvast voor elke bijdrage die u wil of kan leveren, op welke manier dan ook.

Frank Aernoudt, lid Vriendenkring Pieter Simenon

EETDAG 20 MAART 2016 - DE MOFFEL LOMMEL

VRIENDENKRING vzw Jongerenwerking Pieter Simonon

EETDAG

t.v.v. de vriendenkring van
VZW Jongerenwerking Pieter Simonon

ZONDAG 20 maart 2016

Zaal de Moffel Lommel

Inschrijven: vriendenkringjps@gmail.com

NAAM

Soep	 x € 3 = €.....
Vidé met friet	 x € 13 = €.....
Stoofvlees met friet	 x € 13 = €.....
Frikandel met friet	 x € 8 = €.....
Vegetarische hamburger met friet	 x € 11 = €.....
Steunkaart	 x € 5 = €.....
TOTAAL	€.....

komt eten tussen ☐ 11u30 – 14u00 ☐ 16u00 – 19u00

Bedankt voor uw steun!

U wenst te komen eten? Hierboven ziet u een kopie van de 'eetkaart' met daarop het menu.

U kan inschrijven door een mailtje te sturen naar vriendenkringjps@gmail.com.

Telefonisch kan ook: 011-54 46 08.

Inschrijven liefst vóór 15/03/2016.

U kan eventueel het verschuldigde bedrag reeds overschrijven:

BNP PARIBAS FORTIS BE51 0112 5010 5062

vzw Jongerenwerking Pieter Simonon - 3920 Lommel

We zien u graag komen!

